

Mitropolitul Andrei: „Dacă tinerețea ar ști și dacă bătrânețea ar putea” | Pastorală la Praznicul Nașterii Domnului 2022 | Mitropolia Clujului

---

†ANDREI

Din harul lui Dumnezeu

Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului

și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului

Preacucernicului cler, Preacuviosului cin monahal și dragilor credincioși din Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului,

Har și pace de la Pruncul Mântuitor, cunoștințe pentru tineri și putere pentru bătrâni, iar de la noi arhiereshi binecuvântări

„Dacă tinerețea ar ști și dacă bătrânețea ar putea”

„Deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie s-o aibă;

chiar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea” (Pilde 22,6)

lubiți frați și surori,

Am meditat anul acesta la importanța rugăciunii și ne-au stat în față ca modele părinții isihashi. Aceste preocupări ne-au însoțit și-n Postul Crăciunului și, iată-ne, la marele Praznic al Nașterii Domnului.

Sărbătoarea este însoțită de dalbe datini, de tradiții ce ne vin de la înaintașii noștri, de bucurii spirituale și materiale, de atenții pe care le facem celor dragi și, mai ales, de Liturghia din ziua Crăciunului.

Din păcate pentru mulți, dalbele datini cu „flori de măr” și „Ier-i Ier” nu mai reprezintă nimic. Copilăria sfântă de odinioară s-a dus. O spune limpede Eminescu: „Astăzi chiar de m-aș întoarce/ A-nțelege n-o mai pot.../ Unde ești, copilărie,/ Cu pădurea ta cu tot?”^[1].

Ioan Alexandru, gândindu-se la înaintașii noștri și la faptul că noi le-am cam pierdut preocupările, ne sfătuiește: „Să-i vorbim de bine pe acești strămoși, să le păstrăm veșnic aducere aminte, să-i chemăm cât mai des în grai, să le cântăm numele și faptele”^[2].

Fiind realiști, observăm situația în care ne aflăm: se face religie în școli, dar preocupările de natură duhovnicească sunt așa de modeste. Nu-i rău că ne preocupă telefonul mobil, laptopul, da-i rău dacă nu mergem la Liturghie în ziua de Crăciun, că nu mai colindăm, că nu-i mai vizităm pe cei apropiați și nu mai realizăm ce lucru mare se petrece la Crăciun.

Ne spune Sfântul Pavel că „atunci când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Galateni 4, 4-5).

lubiți credincioși,

În contextul acestei situații, ne aducem aminte cu drag de maxima pe care o repeta mereu Părintele Arsenie Papacioc: „dacă tinerețea ar ști și dacă bătrânețea ar putea”. Pe mulți dintre tineri nu-i mai interesează participarea la Sfânta Liturghie, colindele și tradițiile de Crăciun, pentru că nu le știu rostul. Iar mulți dintre bătrâni nu mai pot posti, nu mai pot face acte de caritate, nu-i mai pot vizita pe cei bolnavi și vin cu greu la Sfânta Liturghie.

Rezolvarea situației? Cei tineri să fie catehizați de către cei bătrâni, iar bătrânii să fie ajutați în preocupările lor spirituale și filantropice de către cei tineri. Repet îndemnul Înțeleptului Solomon: „Deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie s-o aibă; chiar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea” (Pilde 22,6). Iar Sfântul Pavel ne învață că „pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei tineri, ca pe frați” (I Timotei 5,1). Oricum, rolul părinților în formarea religioasă a copiilor și tinerilor e imens. Urmează apoi Biserica și Școala. Marele pedagog Comenius ne spune că rateurile sunt catastrofale: „Ce sunt cei bogați fără înțelepciune, decât niște porci îngrășați cu tărâțe? Și ce sunt cei săraci fără înțelegerea lucrurilor, decât niște măgăruși condamnați să ducă poveri? Ce este cel frumos care n-a învățat nimic, decât un papagal împodobit cu pene?”^[3]. Părinții, preoții și dascălii de religie trebuie neapărat să conlucreze.

În felul acesta tinerii vor învăța să fie buni creștini și mărturisitori ai credinței, iar bătrânii vor fi ajutați ca faptele lor de credință și de implicare socială să le îndeplinească cu rigurozitate.

Dreptmăritori creștini,

S-ar putea ca preocupările noastre religioase să fie așa de firave pentru că e slaba credința. Credința este un dar primit la botez, dar este și rezultatul frământărilor noastre pentru a o întări. Zice Sfântul Pavel: „credința este din auzire, iar auzirea, prin cuvântul lui Hristos” (Romani 10,17). Iar dreptul Iov, folosindu-se de argumentul imbatabil al cauzalității, face următoarea pledoarie: „Ia întreabă dobitoacele, și te vor învăța, și păsările cerului, și te vor lămurii; sau vorbește cu pământul, și-ți va da învățătură și peștii mării îți vor istorisi cu de-amănuntul. Cine nu cunoaște din toate acestea că mâna Domnului a făcut aceste lucruri?” (Iov 12,7-9).

Totuși, sunt situații laudabile în care cei tineri, mediul fiind ostil credinței, îl mărturisesc pe Dumnezeu. În acest sens, ne-a lăsat o povestire convingătoare părintele profesor Dumitru Călugăr^[4].

Zice povestirea că undeva trăia un împărat care pe măsură ce îmbătrânea, slăbea în credință. Dorința lui cea mare era să-L vadă pe Dumnezeu. Și le-a dat boierilor, slujitorilor și preoților de la curtea sa, o poruncă drastică: în trei zile, să i-L arate pe Dumnezeu. Dacă nu, e în joc viața lor.

Ne închipuim ce spaimă pe bieții oameni. A treia zi sunt chemați la palat și erau îngroziți. Cine a salvat situația? Un băiat isteț și credincios al unui păstor. El ieși curajos în fața împăratului.

– *Băiete, zise împăratul, ți-i viața în joc! Arată-mi-L pe Dumnezeu!*

Era o zi cu soare torid, cu raze fierbinți și cu lumină puternică.

– *Măria ta, răspunse băiatul, să ieșim în piață. Privește în sus!*

– *Vrei să mă orbești, băiete? Nu vezi ce căldură și lumină se revarsă din soare?*

– *Majestatea voastră, soarele este o creatură a lui Dumnezeu și nu-l puteți privi, atunci cum o să-l priviți pe Dumnezeu?*

– *Inteligent mi-ai răspuns băiete, dar ia spune-mi ce a fost înainte de Dumnezeu?*

– *Măria ta, numără!* Și începu împăratul să numere: 1, 2, 3 ...

– *Nu așa, împărate, ci numără dinainte de 1...*

– *Înainte de 1 nu mai este nimic!*

– *Nici înainte de Dumnezeu nu este nimic!* zise băiatul.

Răspunsul îl fascină pe împărat și felicită pe băiat și-i spuse: *Bravo!*

– *Îți mai pun o întrebare, zise împăratul. Ce face Dumnezeu acum?*

Băiatul îi ceru Împăratului să-și dezbrace hlamida împărătească și să se îmbrace cu hainele lui de păstor. Apoi îl pofti să se coboare din tren și se urcă el pe tron și-i zise tare:

– *Iată ce face Dumnezeu, pe unii îi urcă și pe alții îi coboară!*

Împăratul fu uimit de înțelepciunea păstorului și începu și el să ducă o viață spirituală normală.

lubiți frați și surori,

Vedeți, sunt și cazuri în care tineri inteligenți și credincioși îi convertesc pe cei bătrâni. Noi însă știind că, în cele mai multe cazuri, tinerii au nevoie să fie învățați, iar cei bătrâni ajutați, am pledat pentru lucrul acesta: tradițiile străbune de Crăciun să le transmitem tinerilor și cei bătrâni văzându-i că le pun în practică, să se bucure.

Referitor la faptul că, după ce ne-am pregătit în Postul Crăciunului, ne împărtășim cu trupul lui Hristos, Vasile Voiculescu a scris un colind minunat: „*În coliba-ntunecată/ Din carne și os lucrată,/ A intrat Hristos deodată.../ Coliba cum L-a primit/ S-a făcut cer strălucit/ Pe bolta de mărgărit/ Iar în ea soare și stele/ Cu Arhangheli printre ele./ În mijloc tron luminos/ Și, pe el, Domnul Hristos,/ Care mult se bucura/ Duhul Sfânt s-alătura/ Și acolo rămânea/ Și acum și pururea...*

Răspunsul nostru: „*Și noi, Doamne, ne-am sculat/ Coliba-am curățat/ Uși, ferestre, toate-s noi,/ Doamne, intră și la noi*”^[5]. În felul acesta vom sărbători frumos Crăciunul.

lubiți credincioși,

Eu știu că mulți dintre cei care ar trebui să audă sau să citească aceste lucruri, nu sunt aici. Prezenți sunt tot cei ce au preocupări duhovnicești, sunteți dumneavoastră cei ce prețuiți Crăciunul și tradițiile legate de Crăciun. Dar prin intermediul dumneavoastră, nădăjduim să

ajungă și la ei mesajul nostru. Sărbătoarea Nașterii lui Hristos, mesajul Evangheliei Sale, are mare importanță pentru toți. Simion Mehedinți ne spune că „*un om, ca și un popor, atâta prețuiește, cât a înțeles din Evanghelie*”^[6].

Dorim ca sărbătorile Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei să le petreceți cu bucurie, cei tineri să știe și cei bătrâni să poată. **Sărbători fericite!** și **La mulți ani!** vă zice

†**ANDREI**

Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului

și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului

---

[1]Mihai Eminescu, *O, rămâi*, în volumul de poezii – proză literară, Editura Cartea Românească, p. 88.

[2]Ioan Alexandru, *Iubirea de Patrie*, Editura Eminescu, București, 1985, p. 75.

[3]Jan Amos Comenius, *Didactica Magna*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970, p. 34.

[4]Dumitru Călugăr, *Hristos în școală*, Sibiu, 1934, pp. 228-231.

[5]Vasile Voiculescu, *Integrala Operei Poetice*, Editura Anastasia, București, 1999, p. 575.

[6]Simion Mehedinți, *Creștinismul Românesc*, Editura Anastasia, București, 1995, p.1.